

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 41.884.068
про присудження ступеня доктора філософії

<u>Здобувач ступеня доктора філософії</u>	<u>Мерденов Юрій Володимирович</u> <small>(власне ім'я, прізвище здобувача (ки))</small>
<u>1988 року народження, громадянин</u>	<u>України</u> <small>(назва держави, громадянином якої є здобувач (ка))</small>
<u>освіта вища: закінчив у 2009 році</u>	<u>Київський національний університет</u> <small>(найменування закладу вищої освіти)</small>
<u>за спеціальністю (спеціальностями)</u>	<u>внутрішніх справ</u> <u>«Правознавство»</u> <small>(за дипломом)</small>
<u>працює заступник начальника</u>	<u>Головного управління Національної поліції в</u> <u>Дніпропетровській області, м. Дніпро</u> <small>(посада) <small>(місце основної роботи, підпорядкування, місто)</small></small>
<u>виконав акредитовану освітньо-наукову програму</u>	<u>Право</u>
<u>Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом</u>	<u>Одеського державного</u> <small>(повне найменування закладу)</small>
<u>університету внутрішніх справ від «28» серпня 2024 року № 419, у складі:</u> <small>вищої освіти (наукової установи), підпорядкування (у родовому відмінку), місто)</small>	

<u>Голови разової спеціалізованої вченої ради -</u>	<u>Аліна Денисова</u> доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін Інституту права та безпеки Одеського державного університету внутрішніх справ
<u>Рецензентів -</u>	<u>Анастасія Берендєєва</u> кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін Інституту права та безпеки Одеського державного університету внутрішніх справ; <u>Сергій Медведенко</u> доктор філософії, доцент, декан факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Національної поліції України Одеського державного університету внутрішніх справ.
<u>Офіційних опонентів -</u>	<u>Алла Ковальчук</u> доктор юридичних наук, професор, професор кафедри міжнародного права та галузевих правових дисциплін Київського університету права Національної академії наук України; <u>Євген Подорожній</u> доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного, трудового та господарського права Харківського національного університету внутрішніх справ

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

на засіданні «25» жовтня 2024 року прийняла рішення про присудження ступеня
доктора філософії з галузі знань

08 Право

(галузь знань)

Юрію Мерденову

(власне ім'я, прізвище здобувача (ки) у давальному відмінку)

на підставі публічного захисту дисертації «Адміністративно - правове
забезпечення управління персоналом в органах Національної поліції України»

(назва дисертації)

за спеціальністю (спеціальностями)

081 Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) відповідно до Переліку
галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка
здобувачів вищої освіти)

Дисертацію виконано в Одеському державному університеті внутрішніх справ

(найменування закладу вищої освіти (наукової установи), підпорядкування, місто)

Науковий керівник Дмитро Швець, доктор юридичних наук, доцент,
заслужений працівник освіти України, ректор Львівського
державного університету внутрішніх справ

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для галузі знань 08 Право.

Здобувач має 9 наукових публікацій за темою дисертації, які містять обґрунтування отриманих наукових результатів відповідно до мети статті (поставленого завдання) та висновків. З них: 4 статті у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України, 5 тез доповідей на науково-практичних конференціях.

1. Мерденов Ю.В. Адаптація досвіду поліцейських США у сучасну практику функціонування інституту наставництва в Національній поліції. *Юридичний бюлетень*. 2023. № 31. С. 57 – 63.

2. Мерденов Ю.В. Пріоритетні вектори професійної підготовки поліцейських в сучасних умовах. *Право та суспільство*. 2023. № 4. С.218 – 223.

3. Мерденов Ю.В. Гарантії роботи наставників як спосіб зміцнення інституту наставництва в Національній поліції. *Юридичний вісник*. 2023. № 4. С. 212 – 218.

У дискусії взяли участь та висловили зауваження:

Алла Ковальчук, доктор юридичних наук, професор.

Позитивно оцінюючи дисертаційну роботу в цілому, обґрунтованість її теоретико-методологічних положень, доречно зробити декілька уточнень і звернути увагу на дискусійні положення дисертаційної роботи.

1. На сторінці 39, автором зазначається про взаємозв'язок між підходами до управління персоналом НПУ й загальнодержавною політикою управління в органах державної влади. Разом з тим, хотілось би уточнити бачення автора щодо можливих управлінських змін, як під час воєнного стану, так і у повоєнний період які на його погляд будуть ефективними.

2. На сторінці 54-55 автором зазначається, що для підвищення ефективності та якості менеджменту у сфері державного управління розроблено загальні схеми оцінювання ефективності того чи іншого органу державної влади, зі змісту розділу не зрозуміло яку саме форму оцінки, на його думку, можливо залучити для визначення ефективності діяльності сектору управління персоналом Національної поліції України.

3. На сторінці 83 дисертації автором вірно зазначається на посиленні вимог до моральних якостей осіб, які допускаються до управлінської діяльності. Разом з тим, не висвітлено функціональний бік визначеної проблеми. Зі змісту роботи не зрозуміло змінюється особистісні ціннісні орієнтири співробітника, чи вони залишаються з початку прийняття на службу незмінними.

4. На 143 сторінці автором зазначається на взаємозв'язку кількісних показників ефективності співробітника й його мотивації. Разом з тим, у роботі не сформована цілісна система мотиваційних заходів. Дискурсивним на наш погляд є належності обрання засобів мотивації для побудови траєкторії розвитку співробітника.

5. Нажаль слід відмітити про неналежне оформлення результатів дослідження, у частині пропозицій до чинних нормативно-правових актів, а саме у роботі відсутній акт впровадження у законотворчий процес і практичну діяльність.

Водночас висловлені зауваження та рекомендації мають переважно дискусійний характер і не знижують загального позитивного враження від поданої дисертаційної роботи.

Євген Подорожній, доктор юридичних наук, професор.

Надаючи загальну позитивну оцінку дисертаційному дослідженню, варто зазначити, що дисертація не позбавлена певних недоліків та суперечливих положень, які потребують додаткових пояснень та уточнень.

1) Так, на сторінці 25 дисертації здобувач наголошує, що «якісне покращення кадрової діяльності правоохоронних органів неможливе без кардинального осмислення та побудови нової кадрової політики, головною ознакою якої має бути здатність своєчасного реагування на сучасні загрози». Таке твердження має право на життя, проте, на моє глибоке переконання, в першу чергу варто працювати над покращенням привабливості професії поліцейського для пересічних громадян, лише після цього буде сформовано потужний кадровий резерв, буде з кого обирати під час професійного добору на службу до поліції і значно простіше буде налагодити кадрову роботу в органах НПУ.

2) На сторінці 34 дисертації здобувач пише, що «щорічний соціологічний моніторинг стану морально-психологічного клімату у довірених підрозділах якраз і виступає одним із індикаторів якості роботи керівника з підлеглими та колективом загалом» (с.111). З приводу даного висловлювання в мене виникає декілька питань. По-перше, а чи дозволяють відповідні опитування на сто відсотків встановити якість роботи керівників підпорядкованих підрозділів, а по-

друге, можливо варто окрім таких моніторингів враховувати скільки працівників поліції за час керівництва того або іншого керівника звільнилось зі служби чи перейшло до інших підрозділів?

3) Досить слушно, в умовах правового режиму воєнного стану, здобувач окрему увагу присвятив аналізу особливостей управлінської діяльності в умовах кадрової кризи в період дії воєнного стану та повоєнний період (підрозділ 1.3), проте, незрозуміло, навіщо в цьому підрозділі автор аналізує досвід США у сфері управлінської діяльності в органах поліції (с.65–68). Я повністю погоджуюсь із здобувачем у тому, що управління персоналом в поліції США може бути певним прикладом, проте поліцейські США не працювали в умовах правового режиму воєнного стану.

4) На сторінці 83 дисертаційного дослідження здобувач пише, що «єдиного погляду на кількісний і якісний склад поки не сформувався. На наш погляд, це відбувається, тому що зміни у суспільстві й державі потребують швидких рішень. Окрім того для подальшого дослідження слід урахувати європейську спрямованість України, запропонувавши єдині стандарти системи безпеки і правоохорони. Тобто виписати рамкові стандарти, у межах яких можна трансформувати систему швидко і відповідно до потреб». Нажаль, з таким твердженням важко погодитись, адже не має швидких рішень у вирішенні проблем кадрового забезпечення НПУ. Така робота має бути системною, а головне послідовною та виваженою.

5) Як на мене, в межах розділу 2. «Організаційні засади кадрового забезпечення діяльності Національної поліції України», дисертанту варто було окремо розглянути питання професійного відбору, адже від якісного відбору в майбутньому залежить і якість виконання функцій НПУ.

Висловлені зауваження носять характер побажань та не можуть суттєво вплинути на загальну високу наукову цінність рецензованої роботи та позитивну оцінку проведеного автором дослідження.

Анастасія Берендєєва, кандидат юридичних наук, доцент.

В цілому позитивно оцінюючи отримані результати дисертаційного дослідження Мерденова Ю.В., водночас слід вказати на деякі зауваження та дискусійні положення, зокрема:

1. Аналізуючи позитивний досвід Великої Британії у підрозділі 3.1. «Особливості забезпечення управління персоналом в органах поліції у різних країнах світу», автор висвітлив питання щодо діяльності поліцейських-волонтерів, тобто осіб без поліцейських повноважень, які за власним бажанням приділяють час для виконання завдань поліції без очікування чи отримання компенсації, за винятком відшкодування узгоджених кишенькових витрат. Цікавою є авторська позиція щодо можливості запровадження цього досвіду в Україні, оскільки в самому тексті дисертаційної роботи відсутня інформація з цього приводу.

2. Наявні незначні стилістичні та друкарські помилки (наприклад, на стор. 90 дублюються абзаци), в деяких випадках не прослідковуються посилання (наприклад, на стор. 27 під час висвітлення питання методології досліджень кадрового забезпечення управління в органах Національної поліції України автор наводить визначення із дисертації Тишлека М.М. «Правові та організаційні засади кадрового забезпечення управління в органах Національної поліції України»,

вказуючи на це, але саме посилання на джерело в списку використаних джерел відсутнє). Також окремі джерела в списку використаних джерел не відповідають встановленим вимогам щодо оформлення (наприклад, джерело за номером 21, 22, 34, 38) і не зовсім зрозумілий підхід автора до складання самого списку використаних джерел.

3. В додатках Б, В та Г міститься надзвичайно цікава та важлива інформація за напрямом дисертаційного дослідження. Окремої уваги заслуговують конкретні пропозиції до чинного законодавства, спрямовані на вдосконалення адміністративно-правового забезпечення управління персоналом в органах Національної поліції України. Втім, в тексті роботи зазначені пропозиції прослідковуються лише фрагментарно. Більш повна інтеграція цих пропозицій в основний текст дисертаційного дослідження могла б покращити розуміння та сприйняття авторських ідей. Крім того, наявність таких пропозицій дає підстави автору у вступі зазначити, що положення дисертації можуть бути використані не лише у науково-дослідній сфері та освітньому процесі, як це зазначено в дисертації, а й у сфері правозастосування та правотворчості.

Втім, частина зазначених зауважень стосуються технічних аспектів оформлення роботи і суттєво не впливають на її змістову частину і не знижують загалом належного теоретико-методологічного рівня представленої дисертаційної роботи.

Сергій Медведенко, доктор філософії, доцент.

Здійснивши аналіз поданого на рецензування наукового дослідження, віддаючи належне кропіткій та плідній роботі дисертанта, оцінюючи актуальність та своєчасність дослідження, рівень його виконання, слід зупинитися на деяких рекомендаціях, дискусійних положеннях чи питаннях, які потребують додаткового висвітлення, обґрунтування чи уточнення під час публічного захисту.

1. У п.п. 1.3 Розділу 1 автор відмічає відрахування курсантів в процесі навчання як недолік системи відомчої освіти. За статистикою нашого вузу частка відрахованих курсантів є дуже незначною і складає близько 1%, що є свого роду «природним відбором». Адже в процесі навчання і формування особистості як майбутнього правоохоронця у особи можуть проявлятися негативні риси, які не відповідають вимогам для служби в поліції, і тому важливо вчасно відмовитися від невдалого кандидата. В інших випадках особа може зрозуміти, що виклики поліцейської служби не для неї і вона хоче опанувати іншу професію, в таких випадках також відсутні перспективи отримати гарного працівника для служби в поліції, тому слід приймати такий вибір здобувачів освіти. Отже відрахування курсантів, навпаки, сприяє якісному відбору на службу в НПУ. Тож потребує розкриття думка автора чому відрахування курсантів він вважає саме недоліком.

2. В роботі кілька разів зустрічається пропозиція створення «Білої книги» (стор. 172, 201) стосовно впровадження ІКТ в автоматизований процес управління персоналом та для використання працівниками підрозділів кадрового забезпечення МВС України. Не до кінця зрозуміло, по-перше, чи це мова про один такий збір правил і рекомендацій, чи два окремих і по-друге, чи буде розраховано цю «Білу книгу» лише для працівників кадрових підрозділів чи вона стосуватиметься всього комплексу питань кадрового забезпечення і буде розрахована на ширше коло зацікавлених осіб включно з керівниками всіх рівнів?

3. В дослідженні у п.3.2. розглянуто особливості роботи і використання експертних систем та запропоновано їх впровадження в забезпечення кадрової роботи та управлінської діяльності в органах НПУ як технології управління персоналом. В чому переваги їх використання та відмінність від систем підтримки прийняття рішень для даних цілей?

4. Дисертантом використано численні статистичні данні, зокрема розширена інформація про результати роботи УКЗ ГУНП в Одеській області за 12 місяців 2023 року, що безумовно збагатило дослідження і підвищило його рівень обґрунтованості, але для більшої репрезентативності бажано б було дослідити і порівняти відповідну інформації і з ГУНП з інших регіонів країни.

Зазначені питання не впливають на загальну позитивну характеристику наукового дослідження Мерденова Ю.В. та слугують запрошенням до наукової дискусії під час публічного захисту.

На адресу Університету надійшли звернення щодо заявленого дослідження.

Звернення на дисертацію надійшло від начальника відділу організації наукової роботи Донецького державного університету внутрішніх справ, доктора юридичних наук, доцента Ганни Буги, яка у цілому позитивно оцінюючи дисертацію, висловила окремі зауваження та звернула увагу на деякі спірні положення, що містяться в дисертації.

На сторінці 117 дослідження вказується: «Аналіз професіоналізму працівників Національної поліції України крізь призму розвитку моделей компетенцій дає можливість вибору ефективніших і адекватних заходів формування, зокрема впровадження прозорих та об'єктивних методів відбору та розміщення кадрів. Метод оцінки компетенцій нині широко застосовується з метою відбору та оцінки персоналу. Постійно зростає кількість організацій, які використовують цей метод». Але автор не розкриває сутність методу оцінки компетенцій. Вказане зауваження має дискусійний характер і не впливає на загальне позитивне враження від дисертаційного дослідження.

Друге звернення надійшло від проректора Львівського державного університету внутрішніх справ доктора юридичних наук, професора Ольги Балинської, яка звернула увагу на обґрунтованість і достовірність наукових положень дисертації і відзначаючи її позитивні сторони водночас висловила певні зауваження та звернула увагу на деякі дискусійні положення, що містяться в дослідженні.

Зокрема, на сторінці 103 дослідження автором запропоновано: «...зміцнювати морально-психологічний клімат у колективі, службову дисципліну у територіальних підрозділах НПУ. Для цього необхідно підвищувати рівень виховної роботи керівника з особовим складом, виділяти основні напрями у системі виховання особового складу». Під час захисту дисертації хотілося б почути від автора, які саме основні напрями системи виховання особового складу поліції він пропонує.

Аліна Денисова доктор юридичних наук, професор – без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» — членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада
ДФ 41.884.068 присуджує

Юрію Мерденову

(власне ім'я, прізвище, здобувача (ки) у давальному відмінку)

ступінь/ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право

(галузь знань)

за спеціальністю (спеціальностями) 081 Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) .

відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється
підготовка здобувачів вищої освіти)

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

(підпис)

Аліна ДЕНИСОВА

(власне ім'я та прізвище)